Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Ilmo dameer ah / Åsnebarnet

Skriven av: Lindiwe Matshikiza
Illustrerad av: Meghan Judge
Översatt av: Anwar Mohamed Dirie (so), Helena Englund-Sarkees (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (https://berattelser.se/), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons Erkännande 4.0 Internasjonal Lisens.
https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv

Ilmo dameer ah

Åsnebarnet

Lindiwe Matshikiza
Meghan Judge
Anwar Mohamed Dirie

somaliska / svenska

nivå 3

(utan bilder)

Gabar yar ayaa aragtay muuqaal aan la garaneyn oo masaafo ka muuqdo.

. . .

Det var en liten flicka som först såg den mystiska gestalten i fjärran.

Markii uu muuqaalki soo dhowaaday, waxa ay aragtay in ay tahay haweeney xaamilo culus ah.

. . .

När gestalten kom närmare såg hon att det var en höggravid kvinna.

Xishood laakiin geesi nimo, gabadhii waxa ay ku sii dhowaatay haweeneydii. “Waa in ay nala joogtaa,” ayay gabadha dadkeedii go’aansadeen. “Iyada iyo ilmaheedaba waa aannu nabad gelinaynaa.”

. . .

Blyg men modig gick den lilla flickan närmare kvinnan. ”Vi måste låta henne stanna hos oss”, bestämde den lilla flickans folk. ”Vi kommer att skydda henne och hennes barn.”

Ilmihi dameerka ahaa iyo hooyadii waa ay wada koreen waxa ayna heleen qaabab badan oo ay ku wada noolaan karaan midba midka kale dhiniciisa. Tartiib tartiib, dhinacyadooda oo dhan, qoysas ayaa bilaabay in ay soo dagaan.

. . .

Åsnan och hans mamma har växt ihop och hittat många sätt att leva sida vid sida på. Sakta har andra familjer bosatt sig överallt runt omkring dem.

Dameerkii waxa uu helay hooyadii, oo cidlootay una barooranaysa ilmaheedii lumay. Muddo dheer ayay is eegteen midba midka kale. Dabadeedna ihabisi siiyeen waliba si adag.

. . .

Åsna hittade sin mamma, ensam och sörjande sitt försvunna barn. De stirrade på varandra en lång stund. Och sedan kramade de varandra mycket hårt.

Ilmaha ayaa soo dhakhso ba wadada soo galay. “Riix!” “Bustayaal la kaalaya!” “Biyo!” “Riiiixxxxxx!!!”

. . .

Barnet föddes inom kort. ”Krysta! Hämta filtar! Vatten! Krrryyyyssta!”

Laakiin markii ay ilmihii arkeen, qof walba gadaal ayuu argagax ugu booday. “Dameer?!”

. . .

Men när de såg bebisen hoppade de tillbaka av chock. ”En åsna?!”

Ugu dambeyntii dameerkii waa uu ogaaday waxa in la sameeyo ah.

. . .

Åsna visste äntligen vad han skulle göra.

… daruurihii ayaa la libdhay asaga iyo saaxiibkiis ba, odayga duqa ahaa.

. . .

… hade molnen försvunnit tillsammans med hans vän, den gamle mannen.

Qof waliba muran ayuu bilaabay. “Waxa aynnu ballan qaadnay in aan ilmaha iyo hooyadaba nabad gelyo siinno, waana in aan sidaas yeelnaa,” qaar baa sidaa yiri. “Laakiin waxa ay noo horseedi doonaan nasiib darro!” qaar kale ayaa sidaa iyana yiri.

. . .

Alla började gräla. ”Vi sa att vi skulle skydda mor och barn, och det är det vi kommer att göra”, sa en del. ”Men de kommer att föra med sig olycka!” sa andra.

Sidaa darteed haweeneydii way cidlowday mar kale. Waxa ay ka la yaabaneyd wixii ay ku sameyn lahayd ilmahan qaabka daran. Waxa kale oo ay ka la yaabaneyd wixii ay iyaduna isku sameyn lahayd.

. . .

Och så blev kvinnan ensam igen. Hon undrade vad hon skulle göra med det här konstiga barnet. Hon undrade vad hon skulle göra med sig själv.

Meeel kore oo daruuraha ka mid ah ayey hurdo kula dul dhaceen. Dameerkii waxa uu ku riyooday hooyadiis oo xanuunsanaysa oo isaga u yeeraysa. Markii uu toosay na…

. . .

Högt uppe bland molnen somnade de. Åsna drömde att hans mamma var sjuk och kallade på honom. Och när han vaknade…

Subax subaxyada ka mid ah, ayaa uu odagii weyddiistay Dameerkii in uu u qaado buur dhaladeed.

. . .

En morgon bad den gamle mannen Åsna att bära honom till toppen på ett berg.

Aakhirkii waxa ay isku qancisay in ay aqbasho in uu ilmaheedii yahay, iyaduna ay hooyadiis tahay.

. . .

Till slut var hon tvungen att acceptera att han var hennes barn och att hon var hans mor.

Hada, hadii uu dameerka ku joogi lahaa sidiisi,bar yaraanta,wax walbo waxaan ahaan lahaayeen si ka duwan sidan. Laakiin ilmihii dameerka ahaa wuu koray oo koray ilaa uu la ekaan waayay dhabarkii hooyadii. Si kasta oo uu isku deyay na, waa uu u dhaqmi waayey sidii dadkii oo kale. Hooyadii aad bay u daashay oo waa ay isku buuqday. Marmar waxa ay isku dayday in uu sida xayawaanka u shaqeeyo.

. . .

Om nu barnet hade fortsatt att vara lika litet hela tiden hade det kanske blivit annorlunda. Men åsnebarnet växte och växte tills han inte längre fick plats på sin mors rygg. Och hur mycket han än försökte kunde han inte bete sig som en människa. Hans mamma var ofta trött och frustrerad. Ibland tvingade hon honom att göra arbete som var menat för djur.

Dameerkii waxa uu raacay si uu ula joogo odagii, kaas oo baray qaabab kala duwan oo ah sida loo noolaado. Dameerkii waxa uu noqday mid wax dhageystay oo na wax bartay, sidoo kale ayuu sameeyay odaygana. Waa ay is caawiyeen, waa ayna wada qosleen si wada jir ah.

. . .

Åsna stannade kvar med den gamle mannen, som lärde honom många olika sätt att överleva på. Åsna lyssnade och lärde sig saker och det gjorde även den gamle mannen. De hjälpte varandra och skrattade tillsammans.

Dameerkii waxa uu toosay isaga oo oday la yaab leh hoos usoo eeegayo. Indhihi odayga ayuu eegay waxuu na billaabay inyar oo rajo ah in uu dareemo.

. . .

Åsna vaknade och upptäckte att en underlig gammal man stirrade ner på honom. Han tittade in i den gamle mannens ögon och började att känna en glimt av hopp.

Jahawareer iyo carro ayaa iskugu darsantay dameerkii. Sidan ma yeeli karo sidaana ma yeeli karo. Sidan ma noqon karo sidaana ma noqon karo. Mar uu aad u xanaaqay, ayaa uu maalin hooyadii laad ku kiciyey oo dhulka ku tuuray.

. . .

Förvirring och ilska byggdes upp inuti Åsna. Han kunde inte göra det ena och han kunde inte göra det andra. Han kunde inte vara så här och han kunde inte vara så där. Han blev så arg att han en dag sparkade ner sin mamma till marken.

Dameerkii ceeb ayuu dareemay. Waxa aanu bilaabay in uu aad u ordo oo uu u cararo meel fog.

. . .

Åsna skämdes. Han började springa så långt bort så fort han kunde.

Waqtigii uu joojiyay orodkii, habeen bay ahayd, Dameerkiina waa uu lumay. “Haa’i Aaa?” ayuu mugdigi uga dhex gunuunacay. “Haa’i Aaa?” ayuu mugdiga ka daba dhahay. Waaxuu ahaa mid cidloobay. Intuu isku duuduubay sidii kubad adag, ayuu la dhacay hurdo dheer oo dhiban.

. . .

När han till slut slutade springa, var det natt och Åsna var vilse. ”Iiaa, iiaa?” viskade han ut i mörkret. ”Iiaa, iiaa?” ekade det tillbaka. Han var ensam. Han rullade ihop sig till en boll och föll i en djup och orolig sömn.